



လယ်ယာမယ်

ခွဲမနေချင်ပါ



(၁)

တိုက်ခန်းငယ်ကလေးထဲ တိုက်ခန်းအရွယ်အစားနှင့် နှိုင်းစာလျှင် လူကျပ်နေသည် ဆိုရအောင် များ ပြားနေသော လူအုပ်စုကို ဝင်ဝင်ချင်း ပင် တွေ့လိုက်ရသောအခါ ခွန်သွေးက မျက်မှောင်တွန့်ညှိကာ စိတ်အိုက်သွားလေသည်။ ။

မိန်းမဦးရေ များ ပြားနေသော ယောက်ျားက မရှိသလောက်။ ရှိမှ ရှိပါရဲ့ လား အသေအချာ ကြည့်တော့ တော်ပါသေးရဲ့နှစ်ယောက် တွေ့ရသည်။ ။ အသက်ငါးဆယ်လောက် ယောက်ျားကြီးက တစ်ယောက် ။ အသက်သုံးဆယ်အောက်က တစ်ယောက်။ ခွန်သွေးပါနဲ့ ဆို သုံးယောက်။ ယောက်ျားဖော်ရှိ၍ တော်ပေသေးသည်။ ။ သူတစ်ယောက်တည်းဆို ပါက ခွန်သွေး ဒီထက် စိတ်ကျဉ်းကျပ်ရပေမည်။

ရှေ့က ဦးဆောင်၍ လှေကားကို တက်လာကာ အခန်းဝရောက်တော့လည်း ခွန်သွေးလက်ဖျားကို လှမ်းဆုပ်၍ ရှေ့က ဆွဲကာ ဝင်ချသွားသော ပိုးစုန်းကြူးကို အီလည်လည် စိတ်နောက်နောက်နှင့် နားနားကပ်ကာ...
...

“လူများ လိုက်တာ ပိုးစုန်းရာ....”

တိုးတိုးကလေး ဂျီကျလိုက်ရာ ပိုးစုန်းကြူး သူ့ကို ဆုပ်ထားသော လ

က်ကလေးက သတိပေးသလို ဆတ်ကနဲဖိညှစ်သွားရင်း...

“စိတ်ရှည်နော်.....စိတ်မတိုနဲ့”

“မတိုပါဘူး....”

လူအများ စု ထိုင်နေသော အရှေ့ခန်းကလေးထဲ တစ်နေရာတစ်ထောင့်ကို ခါးကိုင်ကိုယ်ယို့ ကာ ပိုးစုန်းကြူးက လက်မလွှတ်ဘဲ ဖြည်းဖြည်းချင်း တိုးခွေလျှောက်သွားတဲ့ အခါ ခွန်သွေးမှာ နောက်က ပါရပေသည် ။

“ညီမ....မေးမလို့ လား....နာမည်ပေးထားနော်.....အမှတ်စဉ်လိုက် စနစ်တကျ ဖြစ်သွားအောင်....”

တစ်နေရာမှ ဗလာစာအုပ်ကိုင်လျက် အမျိုးသမီးက လှမ်းပြောလိုက်လျှင် ပိုးစုန်းကြူးက လှည့်ပြီးလိုက်ရင်း....

“ရှေ့တစ်ပတ်က နာမည်ပေးထားပါတယ် အစ်မ.....ပိုးစုန်းကြူးဆိုတာ....”

“အော်.....တိုကင် ယူပြီးသား....နေဦး.....”

အမျိုးသမီးက စာအုပ်ကို ငဲ့ကြည့်ကာ.....

“ပိုးစုန်းကြူးနော်.....နံပါတ်သုံးပဲ....ဒါဆို ဒီတစ်ယောက်ထွက်လာရင် ညီမတို့ ဝင်လိုက်တော့....အခုက နံပါတ်ခြောက်တောင် ဝင်နေပြီ.....”

“ဟုတ်ကဲ့ အစ်မ....ကျေးဇူးပါပဲ...”

ခွန်သွေးက ပိုးစုန်းကြူးကို မျက်လုံးပြူးကာ ကြည့်ပေးလိုက်သည် ။ အပိုင်အနိုင် တိုကင်ယူထားပြီး ခေါ်ချလာတာကိုး။ စိတ်ကူးပေါက်ပြီး ဒီနေ့မှ ခေါ်လာတာ ထင်သော ခွန်သွေးက ပိုးစုန်းကြူးရဲ့ ဝီရိယပိုမှုကို အံ့

အားသင့်ရသည်

။

ရှေ့တစ်ပတ်ထဲကတောင်မှ

ကြိုတင်စာရင်းပေးထားပြီးသားတဲ့ ။

လူဖြစ်ကတည်းက တစ်ကြိမ်မှ ဗေဒင်မမေးဖူးသော ခွန်သွေးသည် ယုံတာမယုံတာ အပထား၍ စိတ်ကို မဝင်စားလှတာပင်။ ဗေဒင်လက္ခဏာဆိုတာမျိုးကို တကူးတက သွားမေးလောက်စရာရယ်လို့ ခေါင်းထဲ၌ တစ်ကြိမ်မှ သတိတရ အမှတ်ထင်ထင် မဖြစ်ဖူးခဲ့တာ အမှန်တည်း။ ခုတော့....ချစ်ရသူကို အလိုလိုက်ကာ တတွတ်တွတ် နားပူနားဆာ လုပ်မှုကို မခံနိုင်၍ တလိုက်တလျော့ ပါလာခဲ့ရပြီ။

ဗေဒင်မေးဖို့ လိုက်လာပေးခဲ့ခြင်းဟာ ပိုးစုန်းကြူးကိုချစ်၍ အလိုလိုက်ခြင်း တစ်ခု သက်သက်သာပင်။ ပိုးစုန်းကြူးက သူ့ကို လှည့်ပြီးပြရင်း....

“အခု ဝင်ရမယ်သိလား ခွန်မစောင့်ရပါဘူး....”

မျက်နှာချိုသွေးလေပြေထိုးစကားလေးဆိုလေရာ ခွန်သွေးက “အင်းပါ...”ဟု သာ သဘောကောင်းကောင်း ခေါင်းညိတ်ရရုံပင်။

“အိုက်လား....”

“ရပါတယ်...အိုက်တော့ရော ဘာတတ်နိုင်မှာ လဲ...ဟို တံခါးပိတ်ထားတဲ့ အခန်းထဲလား....”

တိတ်ဆိတ်နေသော လူတစ်စုကို အားနာသိတတ်သောအားဖြင့် စကားကို တိုးတိုးကြိတ်ပြောနေရတာသည် ခွန်သွေးအတွက် ရယ်ချင်စရာလို ဖြစ်နေသည် ။

“ဟုတ်တယ် ခွန်.....”

“ဝိုး.....ဘယ်လောက်လှောင်လိုက်မလဲလို့”

“အခန်းထဲကျတော့ အဲကွန်း ရှိပါတယ် ခွန်ရဲ့ ...”

“ဗုဒ္ဓေါ.....ခင်ဗျားလေးက အကျွမ်းတဝင် ရှိနေပါလား....ရောက်ဖူး တယ်ပေါ့ ဟုတ်လား.....”

“တစ်ခါထဲပါ ခွန်ရဲ့”

ပိုးစုန်းကြူးက လက်ညှိုးကလေး တစ်ချောင်းထောင်ကာ ဆိုသည် ။
ထိုင်နေလျက်ပင် သူတို့ နှစ်ယောက်လက်ချင်းက ဆုပ်တွဲတုန်းပဲ ရှိနေ ကာ လက်နှစ်ဖက် ပူးကာ တင်ပလင်ခွေထားသော ခွန်သွေးရဲ့ ခူးတစ်ဖ က်ပေါ် သက်သောင့်သက်သာ ရှိနေသည် ။ ခွန်သည် ပိုးစုန်းကြူးရဲ့ မျက် နှာကလေးကို ချစ်မြတ်နိုးစိတ်နှင့် ငေးကာ ကြည့်နေရင်းမှ

“တစ်ခုခု မကောင်းတာ ဟောရင်.....ပိုးစုန်း ဘာမှ မဖြစ်ပါစေနဲ့ နော်....”

“မဖြစ်ပါဘူး....မကောင်းရင် ယတြာချေလိုက်မှာ ပေါ့....”

အင်း.....သူ စိတ်ချမ်းသာဖို့ သာ ဖြစ်ပါစေတော့ရယ်လို့ ခွန်က ငြိမ် သက်နေပေးလိုက်ပါသည် ။ လူစုဟာ စကားပြောလျှင်လည်း တိုးတိုး.... .မလှုပ်တလှုပ်ကလေးတွေနှင့် ဤအရပ်သို့ ရိုသေစွာ အရေးထားလှပုံကို ယ်စီပင်။ စည်းကမ်းသေဝပ်နေလိုက်ကြတာများ မြန်မာတို့ အရာရာ၌ ဤမျှ စည်းကမ်းသေဝပ်ကြသော် ကောင်းလေစွဟု ခွန်က တွေးမိပါသ ည် ။

ထိုစဉ်တွင် အခန်းတံခါး ပွင့်လာကာ အပြင်ဘက်သို့ လေအေးများ စိ မ့်အံ့ကျလာခြင်းနှင့်အတူ မိန်းမကြီးနှစ်ယောက် ခပ်ယိုယို ထွက်လာကြ ပါသည် ။

“ညီမ ဝင်လိုက်....”

“ဟုတ်ကဲ့ အစ်မ...”

ပိုးစုန်းကြူးက ထကာ ခွန်သွေးရဲ့ လက်ကို ဆုပ်ဆွဲလျက်နှင့် အခန်းငယ်ဆီ ကုန်းကုန်းယို့ယို့ ကျော်ကာလွှားကာ ရောက်သွားလေသည်။ နှစ်ဦးစလုံး အခန်းထဲရောက်လျှင် ပိုးစုန်းကြူးကပဲ တံခါးကို ဆွဲပိတ်လိုက်၏။ ဗေဒင်ဆရာဆိုသူမျိုးကို ခွန်သွေးက အဟုတ်တကယ်ပင် အနီးကပ်သဲသဲကွဲကွဲ အကဲမခတ်ဖူးသည် ဖြစ်၍ ဘယ်လိုပုံပန်းမျိုး ရင်ဆိုင်တွေ့ရမှာ လိမ့်ဟု စိတ်စောစောနှင့် အကဲခတ်မိသည် တွင် ဘာဆိုဘာမှ သာမန်လူနှင့် မထူး။ မြို့ထဲသွားရင်းလာရင်း လမ်း၌ ရင်ဆိုင်ဆုံတွေ့နေရတတ်သော သာမန်လေးဆယ်ကျော်အရွယ် လူတစ်ယောက် ဖြစ်နေ၍ တစ်မျိုးကြီး ပုံပန်းကို မျှော်လင့်မိသည့် ကိုယ့်ဘာသာပင် ရယ်ချင်မိသွားရသည်။ ။

“ထိုင် သမီး.....သားလည်း ထိုင်.....ဘယ်သူ မေးမှာ လဲ”

“နှစ်ယောက်စလုံးပါပဲ ဆရာ...”

ဆရာကိုယ်တိုင်ပင် ကြမ်းပေါ်၌ ဖော်မီကာကပ် စားပွဲနိမ့်ခပ်ရွယ်ရွယ် ရှေ့ချကာ ထိုင်နေသဖြင့် ခန်းလုံးပြည့် သင်ဖြူးခင်းထားသည့်အပေါ် ပိုးစုန်းကြူးနှင့် ခွန်သွေး ဝင်ထိုင်လိုက်ပါသည်။ ။ မတည်ကြည်သော ရုပ်ရည် ဖြီးဖြန်းအာလူးဖုတ်မည့် ရုပ်ရည်မျိုးတော့ အမြင်အားဖြင့် မဟုတ်ဘဲ ကြည်လင် သောရုပ်ရည်ခပ်အေးအေးကြောင့် ခွန်သွေးက အသင့်အတင့် ဘဝင်ကျရပါသည်။ ။

“ကဲ.....နာမည်လည်း ပြော.....မွေးသက္ကရာဇ်တွေလည်း ပြောကြ...”

“မြန်မာလိုလား အင်္ဂလိပ်လိုလား ဆရာ.....”

ခွန်သွေးက သူ့မွေးနေ့ သူ မြန်မာခုနှစ်လရက် မသိ၍

မြန်မာလိုဆိုလျှင် ခွကျတာပဲ ထင်မိသည်။ ။

“သိတာသာ ပြော သမီး...တိသာ တိကျပစေ...”

ပိုးစုန်းကြူးက သူမရဲ့ မွေးနေ့မွေးရက်ကို အင်္ဂလိပ်လိုပင် နာရီမိနစ် တိကျစွာအထိ ပြောပြကာ ခွန်သွေးရဲ့ မွေးနေ့ကိုတော့ လ, ရက်အထိ သာ ပြောနိုင်ပြီး နာရီတော့ မပြောနိုင်တော့ပေ။ မပြောနိုင်ဆို ခွန်သွေး ကိုယ်တိုင်ပင် သူ့မွေးချိန်ကို သိကိုမ သိတာပါ။

“သူတော့ မွေးချိန် မသိဘူး ဆရာ.....”

“ရပါတယ်....”

ဆရာက ဇယားကွက်များ ဆွဲကာ ဂဏန်းတွေကို ဟိုကျော်ဒီပတ် ဖြည့်စွက်သည်။ ။ နှစ်ဦးစလုံးရဲ့ ဇာတာခွင်ကို ယှဉ်ဆွဲထားကာ နာမည်များ ထိပ်စီးတင်ထားလိုက်သည်။ ။

“အင်း...ဒီသားက မိခင် သို့မဟုတ် ဖခင် မိသားစုရဲ့ အကြီးအကဲတစ်ဦးဦး ဆုံးပါးသွားပြီးပလား.....”

ခွန်သွေး ဝိုင်ကာ နားထောင်နေစဉ် ပိုးစုန်းကြူးက ဖြေဖို့ ဆတ်ကနဲ လက်လှုပ်သတိပေးလိုက်မှ

“အော်....ဟို မေမေ မရှိတော့ပါဘူး ဆုံးသွားပါပြီ ခင်ဗျ”

“သောကြာသား အသက်နှစ်ဆယ့်ခြောက်နှစ်အတွင်း....မိသားစု အကြီးအကဲ ငယ်ငယ်ကပဲ ဆုံးပါးသွားခဲ့တယ်ဆိုတော့ မမှားပါဘူး.... သားမွေးတဲ့ အချိန်ဟာ မွန်းတည့်အပြီး မွန်းလွဲစ ဒီလိုအချိန်မျိုးမှာ မွေးဖွားခဲ့တယ်ကွဲ့...သား မှတ်ထား...နောက်တစ်ခါကျတော့ ကိုယ့်မွေးချိန်ပြောဖို့ ကြိုရင် မွန်းတည့်ပြီး မွန်းလွဲစ နေ့ဆယ့်နှစ်နာရီနဲ့ တစ်နာရီခွဲအတွင်း မွေးပါတယ်လို့ ပဲ ရဲရဲ ပြောပေတော့ ဟုတ်လား....”

“ဟုတ်ကဲ့...”

“သားကိုပဲ အရင်ဟောလိုက်မယ်....ဆွေမျိုးရင်းရဲ့ အငြိုအငြင် ခံရ တဲ့ ဇာတာကွဲ့...မိခင် မရှိတော့ဘူးဆိုတော့ အဖြစ်နိုင်ဆုံးမှာ ဖခင်...ဖခင်နဲ့ စိတ်ဝမ်းကွဲမယ်...စိတ်သဘောထားချင်း မတိုက်ဆိုင်ဘူး....နှစ်ဦးနှစ်ဖက်စလုံး အမြင်မှာ ငါလုပ်တာအမှန်ချည်း

ထင်တယ်....ဖခင်ကလည်း ကိုယ့်အပေါ် စိတ်တိုင်းမကျ ကိုယ်ကလည်း ဖခင်အပေါ် စိတ်တိုင်းမကျဖြစ်ရမယ့်ဇာတာ...မွေးချင်းအားဖြင့်တော့ နည်းတယ်...တစ်ယောက် သို့မဟုတ် နှစ်ယောက်ပဲ....ဒါလည်း ကောင်းတယ်....ဇာတာရှင်ဟာ ခေါင်းမာတယ်။ သို့သော် အေးပါတယ်....တယူသန် ဆန်ချင်သော်လည်း တစ်ခါတစ်ခါတော့ မမျှော်လင့်နိုင်အောင် တစ်ဖက်သားကို ဦးစားပေး အလျှော့ပေးတတ်တယ်...အပြင်ပန်းအားဖြင့် တည်ငြိမ်ပုံ ခေါင်းအေးပုံ စိတ်မာပုံရသော်လည်း တကယ်တမ်းမှာ ဝမ်းနည်းထိခိုက်လွယ်တယ်ကွဲ့...ခံစားမိရင် မဆုံးဘူး.....တော်တော်နဲ့ မပြောဘူး....ဒီလိုမျိုးပေါ့ “ပညာရေးမှာ အသင့်အတင့်ပါပဲ....မထူးချွန်လှသော်လည်း အောက်တန်း မကျပါဘူး....ပညာကတလွဲ လုပ်စားရမှာ ကတလွဲပါ....ပညာကို ပြန်အသုံးမချရဘူးပေါ့...ပညာရေးမှာ ရှေ့ဆက်လိုက်စားဖို့ ထပ်တက်ဖို့ ပေါ့...လမ်းစ တွေ့သော်လည်း မဖြစ်မြောက်ဘူး...အနုပညာလုပ်မယ်ဆိုရင် အောင်မြင်နိုင်တဲ့ ဇာတာ...လူပရိသတ်ချီးမြှောက်အားပေးမှု လက်ခုပ်တီးမှုကို ခံယူရမယ့် ဇာတာကွဲ့....အနုပညာစနစ်ပွင့်တယ်.....သို့သော် သားက ဝါသနာ ပါရဲ့ လား....”

“သိပ်မပါလှပါဘူးဆရာ....”

“မပါပေမဲ့လည်း လုပ်ခွင့်များ ပေါ်လာခဲ့ရင် လုပ်ကြည့်သင့်တယ်ပေါ့

....ဆင်းရဲတဲ့ ဇာတာကတော့ လုံးလုံး မပါဘူး....မချမ်းသာရင်တောင်မှ သင့်တင့်လောက်ငှသော ဝင်ငွေရှိနေမယ်....ဝင်ငွေမဟုတ်ရင်လည်း ငွေ ဝင်စရာ ဖန်လာမယ်....ထီမထိုးပါနဲ့ ...ထီပေါက်မဲ့ဇာတာ မဟုတ်ပါဘူး တဲ့ ...မဲတွေ ဘာတွေလည်း မနှိုက်နဲ့မပေါက်ဘူး.....ကိုယ် မဲနှိုက်စ ရာရှိကိုယ့်အတွက် ဆိုပြီး သူများကို နှိုက်ခိုင်းပါ...ကျန်းမာရေးကလည်း ဘာမှ သိပ်ဟောစရာ မမြင်ပါဘူး...သက်ငယ်ပိုင်းမှာ ချူချာတတ်ပြီး လူ ပျိုပေါက်လွန်ကစလို့ ဒေါင်ဒေါင်မြည်ကျန်းမာရေး ကောင်းပါတယ်.... သက်ကြီးပိုင်းမှာ တော့ အကြောအဆစ်ရောဂါများ သတိထားပါ...”

“အတိုက်အခိုက် အပြိုင်အဆိုင် မရှိလှပါဘူး...သို့သော် သတိထားပါ ...ဇာတာရှင်ဟာ မိန်းမနဲ့ ပတ်သက်ရင် စန်းပွင့်နေတယ်....”

ခွန်သွေးသည် စားပွဲအောက်၌ လက်ဖွက်၍ ပိုးစုန်းကြူးက တိတ်တိတ်ကလေး ဆိတ်လိုက်သဖြင့် ရှုံ့မဲ့ပြီးစီးသွားသည်။

“သို့သော် ဇာတာရှင်က သမာဓိ အားကောင်းပါတယ်.....စန်းက တော့ အတော်ကို ပွင့်တယ်....ပွင့်ဆို ဒီကရှေ့လျှောက် ခုနစ်လအတွင်း အိမ်ထောင်ကျကိန်း ရှိပါတယ်ရမယ့် မိန်းမကလည်း ကောင်းပါတယ်... ရည်ရွယ်ထားရင် အိမ်ထောင်ဘယ်တော့ ပြုဖို့ စိတ်ကူးထားသလဲ ပြော ပါဦး...”

“ဟို....ဟို...”

ခွန်သွေးက ထစ်ကာ တုန့်နေသည်။ ဤတစ်ကြိမ် ပိုးစုန်းကြူးသည် နှုတ်မသွက်။

“သားနဲ့ သမီးက အိမ်ထောင်ပြုဖို့ ရည်ရွယ်ထားသူတွေလား....”

“ဟုတ်ပါတယ်.....ဆရာ....”

“ဒါဖြင့် ဇာတာ တိုက်ဆိုင်စစ်ဆေးပေးမယ်ဘယ်လိုပဲ စစ်စစ်
လေ...မင်းရဲ့ ဇာတာမှာ တော့ အိမ်ထောင်ကျကို ကျဖို့ ပြောနေတာပဲ....
အိမ်ထောင်ကျပြီးလည်း ပဲ စန်းပွင့်တာက မရပ်သေးဘူးဗျ.....သား
တခြားဘာကိစ္စ သိချင်သလဲ အိမ်ထောင်ရေးအတွက်က ဇာတာချင်း တို
က်ပေးမယ်....တခြား သားသိချင်တာ မရရှိရင် သမီးကို အရင်ဟောမယ်
....”

“မရှိပါဘူး....ဟို အိမ်ထောင်ရေးကိစ္စပဲ လာ....လာမေးတာပါ...”

တကယ်က ပိုးစုန်းကြူးက မေးတာဖြစ်သော်လည်း သူကပဲ မေးသ
ယောင် အဓိပ္ပါယ်၌ ဘောင်ဝင်သွားရ၍ ခွန်သွေးက စကားထစ်အရှက်
တုံ့နေသည် ။

★